

Alsnál a város, mint egy művele börtön,
Beszárka minden ablakát a csud...
Mélyre, nyári nyugalom a földön
és a magasba felel.

Égy uccasról felmaradtól alnól,
Arcán a bére mosolyog csupán
Távol egy hajó fénylet fűtő hallat,
és sebből sír a réveszt Dunán.

Szívesreim ídes, meome, meome földön

Most vándorolnak át a csillagok
Cicér sármakor át a házfedelen
S a hold rogyog, rogyog.

Ó hajtsd fejedet hágyam a nívemre,
Hallgasd a vérem mit dalol neked
Évesz mi mié és gardag a serelem
és néllüled mié árva és beleg

Számamra több vagy mind a nagy világnak,
Mely a gyönyörűl rebulltan roham
Mint egy leüllött anygalt, meg inuddal:
Balgán és boldogam.

Vers Magdinak

Horgászok a Duna parton

Elöntött kert Visegrádon

Dunakanyar